

PART 1 - CONTEXT**1. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נו עמוד ב**

אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון מלמד שהראהו הקב"ה לדוד חורבן בית ראשון וחורבן בית שני חורבן בית ראשון שנאמר על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בית שני דכתיב זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה

1. Babylonian Talmud Tractate Gittin 57b

Rav Yehuda says that Rav says: What is the meaning of that which is written: "By the rivers of Babylonia, there we sat down and wept, when we remembered Zion"? This teaches that the Holy One, Blessed be He, showed David the destruction of the First Temple and the destruction of the Second Temple. The First Temple, as it is stated: "By the rivers of Babylon, there we sat down and wept." The Second Temple, as it is written: "Remember, O Lord, against the children of Edom the day of Jerusalem, when they said: Raze it, raze it, to its very foundation".

2. מצודת דוד תהלים פרק קלז

א) על נהרות בבל - דוד צפה ברוה"ק אשר יגלה נ"י את ישראל לבבל ואמר בלשון הלויים אשר יקוננו ויספרו את הקורות אותם בדרך ויאמרו הנה בהיותינו על נהרות בבל שם ישבנו ישיבה הראויה לגולים מוטה לארץ וגם בכינו על כי זכרנו את ציון החורבה והשוממה

2. Metzudat David on Tehillim 137

1) By the rivers of Babylon – David saw with Divine Inspiration that Nevuchadnezzar would exile Israel to Babylon and he said this in the words of the Leviim who would lament and tell the story of what happened to them on the way. And they said, behold when we were by the rivers of Babylon, there we sat as befitted exiles, we collapsed to the ground, and we cried there as we remembered Zion which was destroyed and desolate.

3. אבן עזרא תהלים פרק קלז

א) על נהרות בבל – בראש הספר הזכרתי דעת המפרשיי במזמור הזה וזה המזמור נאמר על לשון הלויים שהם המשוררים בגלותם על בבל וטעם על נהרות בהתבודדם מהבבליים שלא ישמעו בכייתם

3. Ibn Ezra on Tehillim 137

1) By the rivers of Babylon – at the start of this book I mentioned the opinions of commentators on this chapter of Tehillim, which was said by the Leviim who were the singers in the exile to Babylon. The reason it is by the rivers is because it gave them some privacy from the Babylonians who would not hear their crying.

4. מלבי"ם תהלים פרק קלז

א) על, נתיסד לשנה הראשונה שכבש כורש את בבל, על נהרות בבל מה שבכינו בבבל והתאבלנו על ציון, לא היה בעבור שאבדנו הטובות הגשמיות מהעושר והקנינים שדות וכרמים, כי גם על נהרות בבל שם ישבנו, ר"ל שם ישבנו ישיבת קבע, והיה לנו גם שם נחלת שדה וכרם כמ"ש (ירמיה כ"ט) בנו בתים ושבו נטעו כרמים ואכלו את פריה, ובכ"ז גם בכינו בזכרנו את ציון, מפני שזכרנו קדושת ציון, ששם היה הבהמ"ק והעבודה והשכינה ע"ז בכינו, על האושר הרוחני שנאבד מאתנו

4. Malbim on Tehillim 137

1) This was established in the first year after Koresh captured Babylon. "By the rivers of Babylon" when we cried and mourned in Babylon over Zion, not because we lost our comfortable rich material lives with fields and vineyards, but because "there we sat" in Babylon which is to say we settled there permanently. We had there a portion in the fields and vineyards, as it is written "we built houses and planted vineyards and ate of their fruits" (Jeremiah 29). However, we cried when we remember Zion because we remember the holiness of the place with the Temple and Temple Service and the Presence of Hashem. We cried for the spiritual richness which we lost.

PART 2 - CONTENT

5. תהלים פרק קלז

(א) עַל נְהַרֹתַי בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינֹו בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן
 (ב) עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנְרוֹתֵינוּ
 (ג) כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יִשְׁרָאֵל וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן
 (ד) אֵיךְ נִשְׁרֵי אֶת־שִׁיר־יְקֹוֹק עַל אֲדָמַת נֶכֶר
 (ה) אִם אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמֵינִי
 (ו) תִּדְבַק־לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם־לֹא אֲזַכְרֶכִּי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמַחָתִי
 (ז) זָכֹר יְקֹוֹק! לְבִנְי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ| עָרוֹ| עַד הַיְסוֹד בָּהּ
 (ח) בֵּית־בְּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלֵם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלֹת לָנוּ
 (ט) אֲשֶׁר־י שִׁיאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלַע

5. Tehillim Chapter 137

1) By the rivers of Babylon, there we sat, sat and wept, as we **thought** of Zion. 2) There on the poplars we hung up our lyres 3) for our captors asked us there for songs, our tormentors, for amusement, “Sing us one of the songs of Zion.” 4) How can we sing a song of the Lord on alien soil? 5) If I **forget** you, O Jerusalem, let my right hand **wither**; 6) let my tongue stick to my palate if I cease to think of you, if I do not keep Jerusalem in **memory** even at my happiest hour. 7) **Remember**, O Lord, against the Edomites the day of Jerusalem; when they said, “Raze her, raze her to her very foundations!” 8) Fair Babylon, you predator, a blessing on him who repays you in kind what you have inflicted on us; 9) a blessing on him who seizes your babies and dashes them against the rocks!

“By the rivers of Babylon, there we sat down, yea, we wept, when we remembered Zion. We hung our harps upon the willows in the midst thereof. How shall we sing the Lord's song in a strange land? Psalm 137:1,2,4

Verses	Topic	Tense
1-4	Mourning over Zion	Past
5-6	Love for Jerusalem	Present
7-9	Desire for revenge	Future

6. דברים פרק יא

(א) וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲמָדוּ
 (ב) אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְקֹוֹק אֱלֹקֶיךָ דָּרַשׁ אֶתָּה תִּמְיֵד עֵינַי יְקֹוֹק אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה :

6. Devarim 11: 11-12

But the land you are about to cross into and possess, a land of hills and valleys, soaks up its water from the rains of heaven. It is a land which the Lord your God looks after, on which the Lord your God always keeps His eye, from year’s beginning to year’s end.

PART 3 - CONCEPTS

7. משנה ברורה סימן א ס"ק יא

(יא) חורבן בה"מ - כתב שלי"ה שבכל סעודה יאמר על נהרות בבל ובשבת [כ] וכן בימים שאין אומרים בהם תחנון יאמר שיר המעלות בשוב ד' וגו'. והעיקר שידע מה קאמר [כא] ואחר כונת הלב הן הדברים

7. Mishna Berura 1:11

The Shelah writes that at every meal one should recite (before benching) “By the rivers of Babylon” and on Shabbat and days when one does not recite Tachanun, one should recite “A song of ascents. When the Lord returned etc”. And the fundamental thing is that one should say the words with meaning.

8. מדרש תהלים (בובר) מזמור קלז ד"ה [ג] [קלז, א

נשא נבוכדנצר הרשע את עיניו וראה אותם, אמר לעבדיו מפני מה הללו הולכין בקומה זקופה בלא משאוי, אין לכם משא שיתנו על צוארם, באותה שעה הביאו ספרים, ועשו אותם כחמת, ומלאו אותם חול, והניחו על כתפם, עד שנכפף קומתם, ואמרו על עצמם על צוארינו נרדפנו (איכה ה ה), באותה שעה געו כל ישראל בבכיה, עד שעלתה שועתם למרום...

א"ר אלפא בר קרויא באותה שעה נכנסו כל מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, ואמרו לפניו רבונו של עולם העולם כלו ומלואו שלך, לא דיך שהחרבת דירתך של מטה, אלא שתחריב בית דירתך של מעלה,
אמר להם וכי תנחומין אני צריך, אני מכיר בראש ואני מכיר בסוף, שנאמר ועד זקנה אני הוא (שם
/ישעיהו/ מו ד), על כן אמרתי שער מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני (שם /ישעיהו/ כב ד), [אל תוסיפו לא
אמר אלא תאיצו], אמר להם תנחומין הללו שאתם מנחמים אותי ניאוצין הן לפני, רדו מלפני ושאו
המשאוי מעליהם, מיד ירדו מלאכי השרת ונטלו המשאוי מעליהם, ולא מלאכי השרת בלבד, אלא אף
הקדוש ברוך הוא נשא בעצמו...

מהו גם בכינו, שהיו בוכים ומבכים עמהם הקדוש ברוך הוא

8. Midrash Tehillim 137 Part 3

The wicked Nevuchadnezzar looked up and saw them, he said to his servants, why are such as these walking with their heads held high and without burdens? Have you no burdens to load upon their necks? Instantly, the servants brought scrolls of the Torah and shaped them into sacks, filled them with sand and loaded them onto the shoulders of the kings of Judah until their heads were bowed down...

Rabbi Alpha son of Keruya taught, it was at this moment that all the ministering angels came into the presence of the Holy One Blessed Be He, and said to Him, Master of the universe, the Universe, all of it, and all that is in it, is Yours. It is not sad enough for You that You have already destroyed The Temple, Your dwelling place on earth? Must you also destroy your dwelling place in heaven? God replied, Do I need your comforting? I know the beginning from the end, and as is said "Even to your old age I am He" (Isaiah 46: 6)... that God said to the ministering angels, these words of comfort are like blasphemies to Me. Go down, out of My presence and lift the burdens from the kings of Judah. Instantly the ministering angels went down and lifted the burden from the kings of Judah. And not only the ministering angels, but the Holy One Himself...

What is meant by the word "also in the sentence "also we wept"? that the children of Israel, by their weeping, caused the Holy One blessed be He, also to weep with them.

SUMMARY**Context**

- Possibly written by King David with prophecy, or written by the exiles on their way to Babylon after the destruction of the First Temple

Content

- Lament over the destruction of Jerusalem, oath never to forget Jerusalem, desire for future punishment for our enemies

Concepts

- Emphasis on the importance of Jerusalem
- Even at the depths of despair, there is room for hope. God has not left us.